

עין משפט
ון מנצח

מא :

איתנו לקמיהו תמרי ורמוני. ולא ללפס בהו אה הפס דלס בן
הו לכו פת עיקר וכן טפלה ומנ (דף מד.) מנבך על
העיקר ופוטור אה הטפלה: זה שני ארצין. מ"מ היכל דליהא הנה
זוהי או שערס וממירס ארצין דשוין לארץ מכל מקום המוקדס
לכרהיה:

שיעורין כרמונים ארץ זית שמן אמר ר' יוסי
ברבי חנינא ארץ שכל שיעוריה כותרים כל
שיעוריה סלקא דעתך והא איכא הנך דאמרן
אלא ארץ שרוב שיעוריה כותרים דבש
"ככותבת הגסה ביום הכפורים" ואיך הני
שיעורין בהדיא מי כתיבי "אלא מדרבנן וקרא
אסמכתא בעלמא רב חסדא רוב המנוגא הוה
יתבי בסעודתא איתו לקמיהו תמרי ורמוני
שקל רב המנוגא כביד אתמרי ברישא אמר
ליה רב חסדא לא סבירא ליה מר להא דאמר
רב יוסף ואיתימא ר' יצחק כל המוקדם בפסוק
זה קודם לברכה אמר ליה יזה שני לארץ זזה
חמישי לארץ אמר ליה מאן יהיב לן נגרי
דפרזלא ונשמעינן: איחזר הביאו לפניכם
תאנים וענבים בתוך הסעודה אמר רב הונא
טעונים ברכה לפניכם ואין טעונים ברכה
לאחריהם וכן אמר רב נחמן טעונים ברכה
לפניהם ואין טעונים ברכה לאחריהם ורב
ששת אמר טעונין ברכה בין לפניכם בין
לאחריהם שאין לך דבר שטעון ברכה לפניו
ואין טעון ברכה לאחוריו אלא פת הבאה
בכסנין בלבד ופליגא דר' חייא דאי"ר חייא
פת פומרת כל מיני מאכל ייזין פומר כל מיני
משקים אמר רב פפא דהלכתא דברים הבאים
מחמת הסעודה בתוך הסעודה אין טעונים
ברכה לא לפניכם ולא לאחריהם ושלאל
מחמת הסעודה בתוך הסעודה טעונים
ברכה לפניכם ואין טעונים ברכה לאחריהם
לאחר הסעודה טעונים ברכה בין לפניכם
בין לאחריהם שאלו את בן זומא מפני מה
אמרו דברים הבאים מחמת הסעודה בתוך
הסעודה אינם טעונים ברכה לא לפניכם
ולא לאחריהם אמר להם והואיל ופת
פותרת אי הכי יין גמיר נפמריה פת יאשינו יין
דגורם

קב א מ"י פ"ב מלכות
שפחה שפור כל' ה
פתן פלתי טב פושט ארית
מ"י פ"ב פס"ק ה:
ק"ב ב מ"י פ"ח מהל
כרסת כל' יא פת טב
שפס ס טוש"פ ארית ס'
ריא פסק ד:
ק"ב ב טוש"פ ארית ס'
ק"ב ב טוש"פ ארית ס'
ק"ד מ"י פ"ד מלכות
כרסת כל' יא פת טב
טוש"פ ארית ס' פתן קמ
פסק ה ג:
ק"ה טוש"פ ארית ס' קמ
פסק ה ג:

רבינו הגאון

אמר רב פפא הילכתא
דברים הבאים מחמת
הסעודה בתוך הסעודה אין
טעונים ברכה לא לפניכם
ולא לאחריהם. פירוש, אם
דבר אכיל בתוך הסעודה
המתה שבו לאכול כהן
נתן כגון מיני הבשילין
וכיוצא בהן וצ"ב למילת
בהן, אין טעונין ברכה לא
לפניהם ולא לאחריהם. ש'
מי שזומר מיני ענבים
ותאנים ורמונים וכיוצא
בהם, שרבה בני אדם
אוכלין בהם פתן, כהן
שכיבא בתוך הסעודה
לשפתיהו את השתה, ש'
פוסטין או צ"בין ברכה
לא לפניכם ולא לאחריהם.
ויחייא וביבא סתמה. ואני'
דארמינן בבליא טשא
אניה תנא בהמה. ושי
נהפא שבת אחא, דברי הכל
אניה תנא אחא, דברי הכל
באנת הסעודה בתוך
ההתה, ופת לרבוני כהן
פוטרה, ופת לבשיל הבא
מחמת הסעודה בתוך
הסעודה, אבל דברים
הבאים מחמת הסעודה שלא
מחמת סעודה, או מני
מתיקה תביבא בריבשא
ופאלרוג וכו'. ויחייא
בשאיין למתיקה ולא ללפת
פעונין ברכה לפניכם ולא
לאחריהם. דברים הבאים
שלא מחמת סעודה לאחר
סעודה גנון אכילתיס
וענבים ורמונים וכיוצא
בהן, שאין באין ללפת כהן
או חתה, שכ"כ סלקו את
הפת מלפניהם ועדיין לא
דצרו ידיהו. והי אלו טעונין
ברכה בין לפניכם בין
לאחריהם, שכ"כ שלא באו
ללפת כהן, אין ברכת המזון
פוסטין מלבידן אחריהן.
לכן צ"בין ברכה לפניכם
ולאחריהם. והוה מ"י דברי רב
פפא שפסק להוה יא פת
יין גמיר נפמריה פת שאני
יין דגורם ברכה לעצמו.
א"ל לפי זומא את הפת
פוסטת כל הבא מחמת
סעודה בתוך הסעודה.
פוטור גמיר יתין, אמר
לזון ין גורם ברכה לעצמו.
שפוטר כל מיני משקין.
פירוש אחר: זה דרשין יין
גמיר נפמריה פת. היינו יין
התערובת שפורה בהם את
הפת, אבל כשפותחו כן
בתוך הסעודה, אחי ליה
שפיר שאין הפת פוטור את
היין, ואין נפמריה כולם מות,
וכשרה רחמי שפיר שאני
פוטור את שאר משקין. והא
דרשין מ"י טי' מנצח
מסקין, פשום שדרן בני
אדם לשווח כ"י.

מסורת הש"ס

(א) ע"פ תוס' טוה"ב ד"ה
ללא. (ב) פ"ב ע"פ תוס' טוה"ב
מתיק ש"ס כל הלה
מ"י, (ג) מתיק ק"ה.

הגרות הב"ח

(א) ר"י ד"ה ו' ע' ו' ס'
מכ"כ מ"י ד"ה ו' ע' ו' ס'
מתיק ו'בא דלא פריך ספא
מ"י אלא פשוס ד"ו.

מוסף תוספות

א. בתוס' ר"י ר"ח הקשה
ואת לכתוב ארץ חסה
וית ושיעוריה יר"ל שלא
רצה להפסיק בין חסה
לישעורה שהם מין ורעים.
ב. בתוס' ר"י ר"ח כתב,
שאוכלה אחרי הסעודה
קודם בתינו במקום
חתיים וצננים ופושן
שאינה באה אלא לקנות
סעודה והיו פוטור לא רצו
לכבוד ברכה לאחריה ולא
דמי' לתאנים וענבים
דקנת סעודה. ג. בתוס'
ר"י ר"ח ג"פ. וביבא שמואל
פ' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
בתוס' סעודו (טלנ) ומרמין
לעיל טעמא מרמין
דאשתי לעליא ודין
דמושו חשיבוהו אשתי
ברכמו אין לנו לבלעה
משום ברכה ופת.
ד. בתוס' ר"י ר"ח כתב,
דגמלך הוה דאין אדם
שותה מיס אלא לעצמו
וסברא גירולה היא זו שאם
הסעודה כמים באמצע
ויכרתה יכרת על כל
פגם. ח. בתוס' ר"י ר"ח כתב,
דכי פריך תבא ין גמיר
נפמריה פת ודקא מ"י
שיין לאשתיי רבא מסוס
דרין אבל מיס שאר הפת
פוטור לא יך ין מ"י
פשוט דלא יך ין מ"י

לעני רש"י

אובליא"ש
[גאון לרש"י]. אסימית,
'ופליס'.

מוסף רש"י

ארץ שרוב שיעוריה
כותרים. פת וניכלה ויחזר
פלג דתס ופוטור ויחזר ומתא
וגד וכהו (ס"ה. כ"ג). ד"ש.
כל דגש האמר בברכה
דגש תמירס ומתמל סתם
מכילן גמירס ב' ס' משפעת
המירס ולא תמירס סמטרס
ולא פסירוס כפמתיק, ולא
למתה ספיעס לה להלל

דמירס מ' מתיקן דיינו
דגש ורשו"ב (ד.) כל מיני
מתיק קרוין דגש, ותמירס
מיני מתיקא הן (ס'כ)
ככותבת סמירה (ס"ס).
כיום הכפורים. דלא כפי
ניה חלילה ללל אהר כל
ותפקק ליה מפני (ס"ס).
הוה שיעורין בהדיא מי
חברי, טלס מני סמירה
על סעודיה וית מנוגע
מתין וכן טלס (ס"ס). לאחר
הסעודה, למה ידברנו
ללא לאחר הסעודה טעונים
ברכה בין לפניכם בין
לאחריהם. פטלו הילון
מתוך הסעודה, דיינו ליאילן
לפתן אין הפת פוטרתן

שיעורין כרמונים. יוקב כמוזיא רמון טהור. בעלי כמים חקים על
לניהס הלכך יוקב כמוזיא קטניות מלנשו ליתים יוקב כמוזיא זית
משמשה לאגוס יוקב כמוזיא אגוז משמשה צו רמונים אכל של אומן
העומד למכור לא הוה שיעוריה נכתי: שרוב שיעוריה. אכילה חלב
דס נומר ופוטור: דגש. האמור במוזיא

הוא דגש תמירס וכוונתה היא
תמירה: וה שני לארץ. ארץ זית שזן
ודגש דכמיכ צפופיה דקרא הפסיק
ארץ את הסדר וזור לעשות זמירס
ותמירס חסונים (א) מתמירס ורמונים
שהרמון חמישי ולא לארץ הכמונה בראש
המקרא ודגש שני לארץ הכמונה
כפוטור: מאן יסיב לן נגרי דפרזלא.
גדילס של נחל: ונשמעינן. דגשמך
ונלך אחרך ממיר: סכילא לפניכם
פאניס ועניס כפוך הסעודה. ולא
ללפס את הפת דאי"ר הוה לכו טפלה
ואין מולק בדכר שאין טעון נרכה
לא לפניכם ולא לאחריכם אלא לפניכם
שכל רב המנוגא כביד אתמרי ברישא אמר
ליה רב חסדא לא סבירא ליה מר להא דאמר
רב יוסף ואיתימא ר' יצחק כל המוקדם בפסוק
זה קודם לברכה אמר ליה יזה שני לארץ זזה
חמישי לארץ אמר ליה מאן יהיב לן נגרי
דפרזלא ונשמעינן: איחזר הביאו לפניכם
תאנים וענבים בתוך הסעודה אמר רב הונא
טעונים ברכה לפניכם ואין טעונים ברכה
לאחריהם וכן אמר רב נחמן טעונים ברכה
לפניהם ואין טעונים ברכה לאחריהם ורב
ששת אמר טעונין ברכה בין לפניכם בין
לאחריהם שאין לך דבר שטעון ברכה לפניו
ואין טעון ברכה לאחוריו אלא פת הבאה
בכסנין בלבד ופליגא דר' חייא דאי"ר חייא
פת פומרת כל מיני מאכל ייזין פומר כל מיני
משקים אמר רב פפא דהלכתא דברים הבאים
מחמת הסעודה בתוך הסעודה אין טעונים
ברכה לא לפניכם ולא לאחריהם ושלאל
מחמת הסעודה בתוך הסעודה טעונים
ברכה לפניכם ואין טעונים ברכה לאחריהם
לאחר הסעודה טעונים ברכה בין לפניכם
בין לאחריהם שאלו את בן זומא מפני מה
אמרו דברים הבאים מחמת הסעודה בתוך
הסעודה אינם טעונים ברכה לא לפניכם
ולא לאחריהם אמר להם והואיל ופת
פותרת אי הכי יין גמיר נפמריה פת יאשינו יין
דגורם

פוטרתן: אין לפניכם בין לפניכם
דלא פטר אלף מתי דיין והני לא
ייזי: פס הכהא כפסנין. לאחר
אכילה ובהה"ז היו רגילים להניח
סמין והן קלויות לפי שיפן לל
דלמרי' בעלמא דרמין (ט"ז): וכן
סמי דמעלו לליכא ומכיאל עמיהן פת
שגושה עס תמלן טעון אובליא"ש
שלו יזש עשושין אומן כמין פוטורס
ואילנות ואוכלן מהן דבר מועט.
וממון שנותנים בה תמלן הרכה
ואגוחיס וסקדיס ומתכלה מועט לא
הטעינות ברכה מעין ג' מ"י דהוה
אפת אורז ודומן דלמרינן דברקין
(דף ז':) בתמלה בורא מיני מוונות
ולכסוף ולא כלום: פס פוטורס.
דן לפניכם בין לאחריהם: דכריס
הכאיל מחמת הסעודה. לפניכם
הכאיל מחמת הסעודה. הכוונת
להו טפלה הלכך כל מ"י דין מוון
בין פטורס שכיבולו ללפתן אין זו
נרכה לא לפניכם ולא לאחריהם: שלא
מחמת הסעודה כפוך הסעודה. כגון

דיסקא וכן כרוב ומרדן שאינן לפתן ובאין למזון ולשונע: טעונין
ברכה לפניכם. ללאו טפלה נינוה ואין בכלל להם דנפטר ברכת
המוזיא: ולא לאחריהם. דמיני מוון נינוה וברכת המוון פוטרתן: דכריס
הרגילין ללא לאחר סעודה. כגון פטורס אפ"י הביאון בתוך הסעודה
שלא מחמת לפתן: טעונין ברכה בין לפניכם. ללאו טפלה נינוה:
בין לאחריהם. דאין ברכת המוון פוטרתן ללאו מוויני נינוה:
דגורם

לפתן ובאין לזון ולשונע טעונים ברכה לפניכם ללאו טפלה נינוה
דגש ורשו"ב (ד.) כל מיני
מתיק קרוין דגש, ותמירס
מיני מתיקא הן (ס'כ)
ככותבת סמירה (ס"ס).
כיום הכפורים. דלא כפי
ניה חלילה ללל אהר כל
ותפקק ליה מפני (ס"ס).
הוה שיעורין בהדיא מי
חברי, טלס מני סמירה
על סעודיה וית מנוגע
מתין וכן טלס (ס"ס). לאחר
הסעודה, למה ידברנו
ללא לאחר הסעודה טעונים
ברכה בין לפניכם בין
לאחריהם. פטלו הילון
מתוך הסעודה, דיינו ליאילן
לפתן אין הפת פוטרתן